Homília pri večných sľuboch sr. Františky,
Kongregácia milosrdných sestier Svätého kríža, Prešov, 14.11.2026

Milá sestra Františka, drahé sestry, milí bratia kňazi, drahá rodina, milí bratia a sestry! Dnes sa tešíme spolu s Vami, sestra Františka. Sme vďační, že môžeme byť pri chvíli, keď vyslovíte svoje „áno“ Pánovi na celý život. Prinášame sem aj svoju modlitbu, svoje priateľstvo a svoju blízkosť. Chceme, aby ste vedeli, že na tejto ceste máte okolo seba ľudí, ktorí Vám prajú, ktorí Vás majú radi a ktorí Vás budú sprevádzať. Slovo „navždy“ má v sebe čosi veľké a krásne. Človek pri ňom pocíti radosť aj rešpekt. Veď kto z nás vie, čo prinesie budúcnosť? Kto pozná všetky svoje zajtrajšky? Vy dnes napriek tomu poviete: Pane, chcem ti patriť po celý život. Aj v dňoch, ktoré si ešte neviem predstaviť.

Odkiaľ sa berie odvaha na takéto rozhodnutie? Dnešné Božie slovo nám dáva veľmi krásnu odpoveď. Skúsme ju spoločne objaviť v troch jednoduchých krokoch: **prijať lásku, zostať v láske a premieňať lásku na službu.**

A začnime tým prvým: prijať lásku. V druhom čítaní zaznela veta, pri ktorej by sme sa mali na chvíľu zastaviť: „My milujeme, pretože on prvý miloval nás.“ Sestra Františka, ešte skôr, ako ste Vy povedali Bohu svoje „áno“, on už povedal svoje „áno“ Vám. Ešte skôr, ako ste ho začali vedome hľadať, on Vás poznal a miloval. Váš život mu bol vzácny už dávno pred týmto dnešným dňom. To je nádherný začiatok každého povolania. Boh nás oslovuje svojou láskou. A v človeku postupne dozrieva túžba odpovedať: Pane, keď ma takto miluješ, chcem ti otvoriť celý svoj život. Možno si dnes v srdci pripomínate ľudí, cez ktorých sa Vás táto Božia láska dotkla. Niekoho z rodiny, kňaza, reholnú sestru, priateľa. Možno konkrétny rozhovor, chvíľu modlitby alebo celkom obyčajný deň, keď ste zrazu jasnejšie pochopili, kam Vás Pán pozýva. Ďakujeme dnes za všetkých, ktorí Vám pomohli rozpoznať jeho hlas a dali Vám slobodu odpovedať naň. Prosím Vás, uchovajte si túto vetu: „On prvý miloval nás.“ Vracajte sa k nej aj vtedy, keď budete unavená, keď sa Vám niečo nepodarí alebo keď budete mať pocit, že ste mali byť trpezlivejšia, pozornejšia či odvážnejšia. **Božia láska Vás bude sprevádzať aj vo Vašej krehkosti.** Smiete sa o ňu oprieť. Smiete z nej znova začínať. Aj reholná sestra potrebuje každý deň zakúšať, že je milovanou Božou dcérou. Toto platí pre nás všetkých. Pre manželov, rodičov, kňazov, pre mladých i starších. Ako veľmi sa zmení naša modlitba, keď si uvedomíme: prichádzam k Otcovi, ktorý sa zo mňa teší a chce ma mať blízko!

Odtiaľ vyrastá druhý krok: zostať v láske. Dnešné evanjelium nás privádza pod Ježišov kríž. Ján opisuje Máriu, ďalšie ženy a milovaného učeníka, ktorí stoja pri Ježišovi. Je to bolestná chvíľa. Nedokážu odstrániť jeho utrpenie. Nemajú odpoveď na všetko, čo sa pred ich očami odohráva. A predsa sú tam. Zostávajú pri ňom.

Sestra Frančeska, patríte do Kongregácie milosrdných sestier Svätého kríža. Práve tento evanjeliový obraz môže byť pre Vás vzácnym obrazom vlastného povolania: stáť blízko Ježiša a spolu s ním stáť blízko človeka. Sú chvíle, keď vieme pomôcť konkrétnym skutkom. Ošetriť, podať, zariadiť, vysvetliť. A sú aj chvíle, keď najväčším darom bude naša prítomnosť. Sadnúť si k človeku. Vypočuť ho. Vydržať chvíľu ticha. Dať mu pocítiť: záleží mi na tebe, som tu s tebou. To je veľmi hlboká podoba milosrdenstva.

Prvé čítanie nás pripravuje aj na skúšky. Sirachovec hovorí človeku, ktorý chce slúžiť Pánovi, aby si pripravil srdce a zostal verný. Pozná život. Vie, že aj na krásnej ceste prídu náročné úseky. Budú dni plné nadšenia a budú dni, keď si vernosť vyžiada trpezlivosť a nový začiatok. Aj v spoločenstve. Veď sestry žijú spolu každý deň. Každá má svoj príbeh, svoju povahu, svoje dary aj svoje slabosti. Niekedy sa láska prejaví vo veľkej obete a inokedy v tom, že človek pokojne prijme odlišný názor, poďakuje za drobnosť alebo ako prvý povie: prepáč. Práve tam dostáva dnešné „navždy“ svoju každodennú podobu.

V žalme sme počuli: „Pane, nebudem sa báť zlého, lebo ty si so mnou.“ Žalmista vie aj o tmavej doline. Prechádza ňou však s dôverou v Pastierovu blízkosť. Sestra Frančeska, toto Vám dnes zo srdca vyprosujem: aby ste v každom období života objavovali, že Pán je s Vami. Aby ste mali odvahu požiadať o pomoc, keď ju budete potrebovať. Aby ste nachádzali oporu v modlitbe aj v sesterskom spoločenstve. A pod krížom dostávame ešte jeden dar. Ježiš hovorí učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ Učeník si Máriu prijíma k sebe, do svojho života. Aj Vy jej dávajte miesto vo svojom živote. Zverujte jej svoje radosti, otázky aj obavy. Mária pozná krásu odovzdania sa Bohu a pozná aj chvíle, keď človek ešte všetkému nerozumie. Môže Vás učiť vernosti, ktorá rastie z dôvery.

A napokon tretí krok: premieňať lásku na službu. Na konci dnešného evanjelia Ježiš vysloví jediné slovo: „Žíznim.“ Je to skutočný smäd trpiaceho Ježiša. Boží Syn prijal našu ľudskosť až po telesnú bolesť, slabosť a vyprahnutosť. Toto jeho slovo nás učí všímať si aj celkom konkrétne potreby človeka. V modlitbe v ňom zároveň môžeme počuť pozvanie odpovedať na jeho lásku vlastnou láskou. Okolo nás je veľa smädu. Niekto túži po pohári vody a niekto po dobrom slove. Niekto potrebuje pomoc pri chorobe a niekto potrebuje, aby ho druhý človek konečne vypočul. Niekto čaká na návštevu. Niekto túži po odpustení. Niekto potrebuje znova uveriť, že jeho život má hodnotu.

Sestra Frančeska, nech Vám Pán dá vnímavé srdce, aby ste tento smäd dokázali rozpoznať. Aj vtedy, keď ho človek nevie pomenovať. Aj vtedy, keď sa za ním skrýva podráždenosť, mlčanie alebo uzavretosť.

Vaše sľuby čistoty, chudoby a poslušnosti budú formovať práve takúto lásku. V čistote budete odovzdávať svoje srdce Kristovi a učiť sa milovať ľudí slobodne a veľkodušne. V

chudobe budete rásť v dôvere v Boha a v ochote deliť sa. V poslušnosti budete otvárať svoj život načúvaniu a hľadaniu Božej vôle v konkrétnom spoločenstve.

Všetko toto potrebuje živý prameň. Preto si chráňte čas s Ježišom. Prinášajte mu ľudí, ktorým slúžite, ale prinášajte mu aj seba. Svoju radosť, svoju únavu, svoje otázky. Dovoľte mu, aby sa staral aj o Vaše srdce. O chvíľu pri obrade niekoľkokrát odpoviete: **„Áno, s Božou pomocou.“** Je to veľmi pravdivá a krásna odpoveď. Je v nej Vaša sloboda, Vaša túžba aj Vaša dôvera. Pane, chcem. Dávam ti svoje srdce. Prosím ťa, pomáhaj mi každý deň žiť to, čo dnes s radosťou sľubujem. Potom sa budeme modliť litánie ku všetkým svätým. Vy budete ležať pred Pánom a my budeme prosiť za Vás. Uchovajte si aj túto chvíľu. Budete obklopená modlitbou Cirkvi. Vaše povolanie je darom pre nás všetkých a my ho chceme s vďačnosťou sprevádzať.

Drahá sestra Františka, ďakujem Vám za Vaše dnešné „áno“. Ďakujem Vašim spolusestrám, Vašej rodine a všetkým, ktorí Vás na tejto ceste sprevádzali. Zo srdca Vám želám, aby vo Vás zostávala radosť z Ježiša. Taká, ktorá sa prejaví aj v obyčajnom úsmeve, v dobrom slove a v ochote začať znova. Aby ľudia pri stretnutí s Vami cítili, že sú prijatí a vzácni.

A keď sa Vás raz niekto opýta, odkiaľ čerpáte silu milovať, nech mu Váš život ponúkne odpoveď dnešného Božieho slova: „My milujeme, pretože on prvý miloval nás.“ Amen.